

TIL
Folketingets Retsudvalg

fredag, d. 25/9-09

EMNE
Spørgsmål vedr. straf

Efter at have set programmet "Politistationen" på TV3 torsdag d. 24/9-09 blev jeg forundret, da en af sagerne i programmet omhandlede en mulig indbrudstyv. Politimanden fortalte, hvorledes den videre proces foregik, nu de havde en mistænkt til et indbrud. Denne mistænkte var på trods af sin unge alder en gammel kending af politiet. Embedsmanden fortalte, at hvis denne person "kun" kunne forbindes med en 5-6 indbrud, og ikke 15, så ville denne ikke blive fremstillet for en dommer.

Det byder mig megen trods, at se hvorledes at vi i dette land straffer almindelige mennesker for glemsomheder mht. at medbringe en kniv til hobbybrug med fængsel for førstegangsforsøelser, men at en gammel kending af politiet skal begå et højt antal indbrud for overhovedet bliver fremstillet for en dommer, endsigse blive dømt.

Jeg har selv prøvet at have haft indbrud, og politiet bedømte gerningsmanden til at være af yngre karakter grundet det stjalne. Men desværre blev ingen tiltalt for gerningen, og politiet mente ikke, at det var så slemt, da jeg jo var forsikret, og der havde været ingen personskade. En families hjem er deres slot, og jeg kan ikke lade være med, at tænke på hvad der ville ske, hvis vi igen oplevede indbrud, og gud forbyde det, mens vi er hjemme med vores to små børn.

Hvorfor tager man ikke offerets tav i disse sager, og straffer hurtigt, når andre ikke kan respektere ens ejendele? Er vores straffelov ikke bygget på netop respekten for andres? Jeg ville ønske, at i stedet for at straffe alm. mennesker for enkelte uheldige omstændigheder, så at man tager hånd om de problemer der rammer mange mennesker hvert år. Man behøver ikke, at sende unge mennesker i fængsel for at få dem til at forstå alvorligheden af deres overtrædelse af loven, men man skal vise konsekvens. I fodbold har man gule og røde kort, hvorfor kan man ikke gøre det samme med unge under 18? Første gang, så er det en snak med politiet, kommunens sociale apparat og forældrene, anden gang falder hammeren.

Da jeg var sergent i hæren havde jeg flere værnepligtige, der kom fra en kriminel baggrund. Da de skulle hjemsendes fortalte flere af dem, at de for første gang i deres liv havde oplevet et fællesskab, og de var meget kede af, at på baggrund af deres straffeattest, så kunne de ikke fortsætte i forsvaret. Måske ville det ikke være en skidt ting, at lade unge under 18 år, der modtager det røde kort, opleve lidt modstand, hvor de derigennem opbygger et fællesskab med andre. Måske er det det der skal til for at få dem ud af deres løbebane.

Mvh,

Jesper Strunge Jensen
Nedersøparken 36, Jels
6630 Rødding